

Bruxelles, 9.9.2015
COM(2015) 452 final

2015/0211 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de constituire a unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, precum și de modificare a Directivei 2013/32/UE

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

- **Constituirea unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure**

Comisia Europeană a prezentat, la 13 mai 2015, o agendă europeană cuprinzătoare privind migrația¹, care include, pe lângă măsurile imediate propuse la scurt timp după această dată de către Comisie pentru a formula un răspuns la situația de criză din Mediterana, o serie de alte inițiative care trebuie întreprinse pentru a furniza soluții structurale menite să asigure o mai bună gestionare a migrației sub toate aspectele sale. Ca parte a inițiativelor structurale luate în considerare și având în vedere presiunea fără precedent exercitată în prezent asupra sistemelor de azil ale statelor membre, Comisia a subliniat necesitatea unei abordări mai eficiente a abuzurilor și și-a manifestat intenția de a consolida dispozițiile privind țările de origine sigure cuprinse în Directiva 2013/32/UE privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (denumită în continuare „Directiva 2013/32/UE”), pentru a sprijini prelucrarea rapidă a cererilor de azil depuse de persoane originare din țări considerate sigure. Așa cum a subliniat Consiliul European în concluziile sale din 25 și 26 iunie 2015, acest lucru presupune constituirea unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure.

Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului permite statelor membre să aplice norme procedurale specifice, în special proceduri accelerate și la frontieră, în cazul în care solicitantul este un resortisant al unei țări (sau un apatrid față de o țară terță în care își avea reședința obișnuită) care a fost desemnată ca țară de origine sigură în temeiul legislației naționale și care poate fi considerată ca fiind sigură și pentru solicitant, având în vedere situația sa personală. Numai unele state membre au adoptat liste naționale ale țărilor de origine sigure. În plus, între aceste liste naționale există unele deosebiri care ar putea rezulta din diferențele legate de modul de evaluare a siguranței anumitor țări terțe sau din diferențele în ceea ce privește natura fluxurilor de resortisanți ai țărilor terțe cu care se confruntă statele membre.

În anexa I la Directiva 2013/32/UE se stabilesc criteriile comune pentru desemnarea, de către statele membre, a țărilor terțe de origine sigure, și anume:

„O țară este considerată țară de origine sigură în cazul în care, pe baza situației legale, a aplicării legii într-un regim democratic și a situației politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă, în general și consecvent, nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Directiva 2011/95/UE², la tortură sau la tratamente ori pedepse inumane sau degradante și nici nu există vreo amenințare din motiv de violență nediscriminatorie în situații de conflict armat internațional sau intern.

La efectuarea acestei evaluări, se ține seama, inter alia, de măsura în care se asigură protecție împotriva persecuției și relelor tratamente prin:

¹ COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

² Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

(a) legile și reglementările relevante ale țării și modul cum sunt aplicate;

(b) respectarea drepturilor și a libertăților prevăzute de Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale și/sau Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și/sau Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva torturii, în special drepturile de la care nicio derogare nu este permisă în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din convenția menționată anterior;

(c) respectarea principiului nereturnării în conformitate cu Convenția de la Geneva;

(d) existența unui sistem de căi de atac efective împotriva încălcării acestor drepturi și libertăți.”

În prezent, legislația UE nu conține o listă comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure. Prezenta propunere vizează constituirea unei astfel de liste la nivelul UE, pe baza criteriilor comune stabilite în Directiva 2013/32/UE, care să faciliteze utilizarea de către toate statele membre a procedurilor legate de aplicarea conceptului de țară de origine sigură, sporind astfel eficiența globală a sistemelor de azil ale acestora în ceea ce privește cererile de protecție internațională care sunt probabil nefondate. O listă comună la nivelul UE va contribui, de asemenea, la reducerea divergențelor existente între statele membre în ceea ce privește listele naționale ale țărilor de origine sigure, facilitând astfel convergența procedurilor și descurajând deplasările secundare ale solicitanților de protecție internațională.

- **Țări terțe care urmează să fie incluse în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure**

Pe baza tuturor informațiilor relevante de care dispune, în special rapoartele din partea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și informațiile prezentate de statele membre, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Consiliul Europei, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) și alte organizații internaționale relevante, Comisia a ajuns la concluzia că Albania, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Kosovo*³, Muntenegru, Serbia și Turcia sunt țări de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE și ar trebui incluse în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure.

Comisia Europeană a utilizat în special rapoarte întocmite de SEAE, inclusiv rapoartele specifice fiecărei țări din 31 august și 1 septembrie 2015, informații furnizate de statele membre, inclusiv legislația națională privind desemnarea țărilor de origine sigure, informații din partea EASO, inclusiv rapoarte scrise și concluziile unei reuniuni de coordonare privind țările de origine sigure la care au participat experți din statele membre și care a avut loc la 2 septembrie 2015, precum și informații publice puse la dispoziție de Consiliul Europei, ICNUR și de alte organizații internaționale relevante.

În ceea ce privește Albania, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri individuale izolate de vendetă, violență domestică, discriminare sau violență împotriva persoanelor care aparțin minorităților etnice sau grupurilor vulnerabile de persoane, cum ar fi

³ * Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/99, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

romii, egiptenii balcanici și persoanele LGBTI⁴. Ca urmare a aderării Albaniei la Convenția europeană a drepturilor omului, posibilitatea sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o garanție a eficacității sistemului de căi de atac împotriva acestor cazuri de încălcare a drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în patru din cele 150 de cazuri în care a fost sesizată. În 2014, statele membre au considerat că 7,8 % (1 040) din cererile de azil depuse de cetățeni din Albania au fost întemeiate. Cel puțin opt state membre au desemnat Albania drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Albania drept țară candidată. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că Albania este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

În ceea ce privește Bosnia și Herțegovina, în Constituție sunt stabilite bazele pentru partajarea competențelor între popoarele constitutive ale țării. Temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri de discriminare sau violență împotriva anumitor persoane pe criterii etnice ori religioase sau din cauza opiniilor lor politice, precum și împotriva unor persoane care aparțin unor grupuri vulnerabile, precum persoanele LGBTI, jurnaliștii și copiii. Ca urmare a aderării Bosniei și Herțegovinei la Convenția europeană a drepturilor omului, posibilitatea sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o garanție a eficacității sistemului de căi de atac împotriva acestor cazuri de încălcare a drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în cinci din cele 1 196 de cazuri în care a fost sesizată. În 2014, statele membre au considerat că 4,6 % (330) din cererile de azil depuse de cetățeni din Bosnia și Herțegovina au fost întemeiate. Cel puțin nouă state membre au desemnat Bosnia și Herțegovina drept țară de origine sigură. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că Bosnia și Herțegovina este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

În ceea ce privește fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri izolate de discriminare sau violență împotriva persoanelor care aparțin unor grupuri vulnerabile, printre care se numără copiii, persoanele cu handicap, romii și persoanele LGBTI. Ca urmare a aderării fostei Republici iugoslave a Macedoniei la Convenția europeană a drepturilor omului, posibilitatea sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o garanție a eficacității sistemului de căi de atac împotriva acestor cazuri

⁴ Persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale.

de încălcare a drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în șase din cele 502 cazuri în care a fost sesizată. În 2014, statele membre au considerat că 0,9 % (70) din cererile de azil depuse de cetățeni din fosta Republică iugoslavă a Macedoniei au fost întemeiate. Cel puțin șapte state membre au desemnat fosta Republică iugoslavă a Macedoniei drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat fosta Republică iugoslavă a Macedoniei drept țară candidată. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

În ceea ce privește Kosovo*, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării. Neaderarea Kosovo* la instrumentele internaționale relevante în domeniul drepturilor omului, cum ar fi Convenția europeană a drepturilor omului, este rezultatul lipsei de consens internațional în ceea ce privește calitatea sa de stat suveran. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri individuale de discriminare sau violență împotriva persoanelor care aparțin grupurilor vulnerabile, cum ar fi femeile, persoanele LGBTI și persoanele care aparțin minorităților etnice, printre care etnicii sârbi. În 2014, statele membre au considerat că 6,3 % (830) din cererile de azil depuse de cetățeni din Kosovo* au fost întemeiate. Cel puțin șase state membre au desemnat Kosovo* drept țară de origine sigură. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că Kosovo* este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

În ceea ce privește Muntenegru, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri de discriminare sau violență împotriva persoanelor care aparțin unor grupuri vulnerabile, printre care se numără persoanele cu handicap, jurnaliștii, romii și persoanele LGBTI. Ca urmare a aderării Muntenegrului la Convenția europeană a drepturilor omului, posibilitatea sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o garanție a eficacității sistemului de căi de atac împotriva acestor cazuri de încălcare a drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în unul din cele 447 de cazuri în care a fost sesizată. În 2014, statele membre au considerat că 3,0 % (40) din cererile de azil depuse de cetățeni din Muntenegru au fost întemeiate. Cel puțin nouă state membre au desemnat Muntenegru drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Muntenegru drept țară candidată și procedurile de negociere sunt în derulare. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în

ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că Muntenegru este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

În ceea ce privește Serbia, Constituția prevede pentru minorități baza pentru autoguvernare în domeniile educației, utilizării limbii, informației și culturii. Temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri de discriminare împotriva persoanelor care aparțin grupurilor vulnerabile, printre care se numără minoritățile etnice, inclusiv etnicii albanezi, minoritățile religioase, inclusiv musulmanii, romii și persoanele LGBTI. Ca urmare a aderării Serbiei la Convenția europeană a drepturilor omului, posibilitatea sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o garanție a eficacității sistemului de căi de atac împotriva acestor cazuri de încălcare a drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în 16 din cele 11 490 de cazuri în care a fost sesizată. În 2014, statele membre au considerat că 1,8 % (400) din cererile de azil depuse de cetățeni din Serbia au fost întemeiate. Cel puțin nouă state membre au desemnat Serbia drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Serbia drept țară candidată și au fost deschise negocieri. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că Serbia este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

În ceea ce privește Turcia, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este constituit în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. Se înregistrează în continuare cazuri de discriminare și încălcare a drepturilor omului în cazul unor persoane care aparțin unor grupuri vulnerabile, cum ar fi minoritățile, inclusiv etnicii kurzi, jurnaliștii și persoanele LGBTI. Ca urmare a aderării Turciei la Convenția europeană a drepturilor omului, posibilitatea sesizării Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă o garanție a eficacității sistemului de căi de atac împotriva acestor cazuri de încălcare a drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în 94 din cele 2 899 de cazuri în care a fost sesizată. În 2014, statele membre au considerat că 23,1 % (310) din cererile de azil depuse de cetățeni din Turcia au fost întemeiate. Un stat membru a desemnat Turcia drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Turcia drept țară candidată și au fost deschise negocieri. Statele membre trebuie să acorde o atenție specială circumstanțelor menționate mai sus atunci când stabilesc dacă o țară terță care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure este considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, precum și atunci când examinează o cerere utilizând facilitățile procedurale prevăzute în Directiva 2013/32/UE în ceea ce privește solicitanții dintr-o țară de origine sigură. Pe această bază, Comisia concluzionează că Turcia este o țară de origine sigură în sensul Directivei 2013/32/UE.

Prezenta propunere ar trebui considerată un prim pas spre îndeplinirea obiectivului de constituire la nivelul Uniunii a unei liste comune cuprinzătoare a țărilor de origine sigure. Prin urmare, Comisia poate propune includerea, în viitor, a altor țări terțe care îndeplinesc criteriile

ce permit desemnarea acestora drept sigure în lista comună la nivelul UE, odată ce această listă va fi adoptată de Parlamentul European și de Consiliu. Se va acorda prioritate țărilor terțe din care provin un număr mare de solicitanți de protecție internațională în UE, cum ar fi Bangladesh, Pakistan și Senegal.

Astfel cum se menționează în prezenta propunere, după o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a regulamentului, în cazul în care această propunere va fi adoptată de Parlamentul European și de Consiliu, Comisia va prezenta un raport referitor la posibilitatea adoptării de măsuri suplimentare de armonizare care ar putea duce la eliminarea necesității listelor naționale ale țărilor de origine sigure.

1.2. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică

Prezenta propunere este conformă cu procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale instituite prin Directiva 2013/32/UE și cu celelalte instrumente ale sistemului european comun de azil.

1.3. Coerența cu celelalte politici ale Uniunii

Propunerea de a constitui, la nivelul UE, o listă comună a țărilor de origine sigure și de a include, în special, în această listă țările terțe care au fost desemnate drept țări candidate de către Consiliul European este conformă cu politica de extindere a Uniunii. Atunci când Consiliul European a desemnat Albania, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia și Turcia drept țări candidate, în urma evaluării a rezultat faptul că țările respective îndeplineau criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 referitoare la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților și că acestea vor trebui să continue să îndeplinească aceste criterii pentru a deveni state membre. Progresele realizate în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor politice și economice, precum și alinierea la acquis sunt evaluate în fiecare an în raportul anual al Comisiei Europene privind progresele înregistrate. Prezenta propunere de a include Albania, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia și Turcia în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure nu aduce atingere viitoarelor rapoarte anuale privind progresele înregistrate care vor fi prezentate de Comisia Europeană cu privire la fiecare dintre aceste țări terțe.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

În concluziile sale din 25 și 26 iunie 2015, Consiliul European a făcut trimitere, în legătură cu necesitatea de a accelera tratarea cererilor de azil, la intenția Comisiei de a consolida dispozițiile Directivei 2013/32/UE referitoare la țările de origine sigure, inclusiv posibilitatea constituirii unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure.

În concluziile sale din 20 iulie 2015 privind țările de origine sigure, Consiliul Justiție și Afaceri Interne a salutat posibilitatea constituirii unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure. Consiliul a constatat, „cu privire la țările din Balcanii de Vest, că majoritatea listelor naționale ale țărilor de origine sigure includ aceste țări, că Consiliul European a reiterat în repetate rânduri perspectiva lor europeană și că Albania, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia au fost transferate pe lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de obligația de a deține viză începând cu 19 decembrie 2009 și, respectiv, 15 decembrie 2010. În plus, rata medie de recunoaștere a azilului la nivelul UE pentru țările din Balcanii de Vest a fost mai degrabă scăzută în 2014. Aceasta sugerează că țările din Balcanii de Vest ar putea fi considerate drept țări de origine sigure de către toate statele membre”.

În urma concluziilor Consiliului Justiție și Afaceri Interne, EASO a organizat, la 2 septembrie 2015, o reuniune la nivel de experți cu statele membre, în cadrul căreia s-a ajuns la un consens

general asupra faptului că Albania, Bosnia și Herțegovina, Kosovo*, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia ar trebui să fie considerate țări de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE.

3. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE, PROPORȚIONALITATE, DREPTURI FUNDAMENTALE

3.1. Temei juridic

Propunerea se bazează pe articolul 78 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care este temeiul juridic pentru măsurile privind procedurile comune de acordare și de retragere a regimului unitar de azil și de protecție subsidiară. Propunerea vizează constituirea unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE și modificarea acestei directive, care a fost adoptată în temeiul articolului 78 alineatul (2) litera (d) din TFUE.

3.2. Subsidiaritate

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectiv numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar având în vedere dimensiunile și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Propunerea vizează constituirea unei liste comune la nivelul Uniunii a țărilor de origine sigure, deoarece acest lucru va facilita utilizarea de către toate statele membre a procedurilor legate de aplicarea conceptului de țară de origine sigură. Propunerea urmărește, de asemenea, soluționarea unora dintre divergențele existente între listele naționale ale țărilor de origine sigure întocmite de statele membre, din cauza cărora solicitanții de protecție internațională care provin din aceleași țări terțe nu sunt întotdeauna supuși acelorași proceduri în statele membre. Obiectivul general al acțiunii preconizate nu este realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi realizat mai bine de către Uniunea Europeană.

3.3. Proportionalitate

În conformitate cu principiul proporționalității, modificările propuse ale cadrului legislativ existent nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului stabilit. Lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure va fi constituită în conformitate cu criteriile deja stabilite prin Directiva 2013/32/UE pentru desemnarea țărilor de origine sigure, iar țările care figurează pe lista comună vor fi reexamine periodice. În ceea ce privește modificările propuse ale Directivei 2013/32/UE, acestea sunt limitate la ceea ce este necesar pentru a se asigura faptul că dispozițiile Directivei 2013/32/UE legate de aplicarea conceptului de țară de origine sigură sunt aplicabile țărilor terțe incluse în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure.

3.4. Alegerea instrumentului

Alegerea unui regulament pentru constituirea unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure este justificată de natura unei astfel de liste comune, care se stabilește la nivelul Uniunii și ar trebui să fie direct aplicabilă în ordinele juridice ale statelor membre.

3.5. Drepturi fundamentale

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă, inclusiv dreptul la azil și protecția împotriva returnării, astfel cum se prevede la articolele 18 și 19 din cartă.

Se reamintește, în special, faptul că, în conformitate cu Directiva 2013/32/UE, împrejurarea că o țară terță va fi inclusă în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective și, prin urmare, nu va exclude necesitatea de a efectua o examinare individuală corespunzătoare a cererilor de protecție internațională depuse de aceștia. Se reamintește, de asemenea, faptul că, atunci când un solicitant arată că există motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată sigură în situația sa personală, desemnarea respectivei țări ca țară sigură nu mai poate fi considerată pertinentă în ceea ce îl privește.

Țările terțe care sunt propuse a fi incluse în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure îndeplinesc condițiile prevăzute în Directiva 2013/32/UE pentru a fi desemnate drept sigure. Acest lucru implică faptul că, pe baza situației legale, a aplicării legii într-un regim democratic și a situației politice generale, se poate demonstra că în țările respective, în general și în mod consecvent, nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Directiva 2011/95/UE, la tortură sau la tratamente ori pedepse inumane sau degradante și nici nu există vreo amenințare din motiv de violență nediscriminatorie în situații de conflict armat internațional sau intern.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE și nu ar trebui să aibă implicații bugetare pentru statele membre.

5. ALTE ELEMENTE

5.1. Mecanisme de monitorizare, evaluare și raportare

Propunerea prevede că posibilitatea de a adopta în viitor măsuri suplimentare de armonizare care ar putea duce la eliminarea necesității unor liste naționale ale țărilor de origine sigure ar trebui luată în considerare după o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, pe baza unui raport care urmează să fie prezentat de Comisie.

5.2. Descriere detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Propunerea de regulament constituie o listă comună la nivelul UE a țărilor terțe care sunt considerate țări de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE. De asemenea, aceasta modifică Directiva 2013/32 în scopul de a permite aplicarea dispozițiilor acestei directive referitoare la țările de origine sigure în ceea ce privește țările terțe incluse în lista comună a UE.

Lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure urmează să fie stabilită în anexa I la propunerea de regulament. Țările terțe care urmează să fie incluse în această anexă trebuie să îndeplinească condițiile stabilite în anexa I la Directiva 2013/32/UE pentru desemnarea țărilor de origine sigure. Comisia consideră că Albania, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Kosovo*, Muntenegru, Serbia și Turcia îndeplinesc aceste condiții și ar trebui, ca un prim pas, să fie incluse în lista comună la nivelul UE.

Propunerea prevede obligația Comisiei de a reexamina periodic situația din țările terțe care sunt incluse în lista comună la nivelul UE, pe baza unei game de surse de informație,

cuprinzând în special raportări periodice din partea SEAE și informații comunicate de statele membre, EASO, ICNUR, Consiliul Europei și alte organizații internaționale relevante.

Propunerea prevede ca orice modificare a listei comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure să fie adoptată în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Cu toate acestea, se prevede că, în cazul unei schimbări defavorabile bruște a situației unei țări terțe care figurează pe această listă, Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a suspenda, pentru o perioadă de un an, prezența pe listă a țării terțe în cazul în care consideră, pe baza unei evaluări argumentate, că nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru a se considera că o țară terță este o țară de origine sigură. Comisia ar fi în măsură să prelungească suspendarea pentru o perioadă de maximum un an în cazul în care propune o modificare a regulamentului în vederea eliminării țării terțe respective de pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure. Propunerea conține dispoziții detaliate cu privire la condițiile de delegare a competențelor către Comisie, inclusiv în ceea ce privește durata delegării, posibilitatea ca Parlamentul European și Consiliul să o revoce în orice moment, obligația Comisiei de a notifica adoptarea de acte delegate Parlamentului European și Consiliului și faptul că actele delegate pot intra în vigoare numai în cazul în care nu s-a ridicat nicio obiecție din partea acestor instituții în termen de o lună de la notificare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de constituire a unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, precum și de modificare a Directivei 2013/32/UE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁶,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷ permite statelor membre să aplice norme procedurale specifice, în special proceduri accelerate și la frontieră, în circumstanțe bine definite, atunci când este probabil ca o cerere de protecție internațională să fie nefondată, inclusiv în cazul în care solicitantul este un resortisant al unei țări care a fost desemnată drept țară de origine sigură în temeiul legislației naționale și care, în plus, poate fi considerată ca fiind sigură pentru solicitant având în vedere situația sa personală. Aceleași norme pot fi aplicate în cazul persoanelor apatride în raport cu țările terțe în care și-au avut anterior reședința obișnuită.
- (2) Directiva 2013/32/UE stabilește criterii comune pentru desemnarea țărilor de origine sigure la nivel național. Cu toate acestea, numai anumite state membre au desemnat țări de origine sigure în legislația lor națională, ceea ce înseamnă că, în prezent, nu toate statele membre se pot prevala de facilitățile procedurale aferente prevăzute în Directiva 2013/32/UE. În plus, din cauza divergențelor existente între listele naționale ale țărilor de origine sigure adoptate de statele membre, care ar putea rezulta din diferențele legate de modul de evaluare a siguranței anumitor țări terțe sau din diferențele în ceea ce privește natura fluxurilor de resortisanți ai țărilor terțe cu care se confruntă, în prezent conceptul de țară de origine sigură, astfel cum este definit în

⁵ JO C , , p. .

⁶ JO C , , p. .

⁷ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

Directiva 2013/32/UE, nu este întotdeauna aplicat de către statele membre în raport cu aceleași țări terțe.

- (3) Având în vedere creșterea foarte abruptă, înregistrată începând din 2014, a numărului cererilor de protecție internațională formulate în Uniune și, prin urmare, presiunea fără precedent exercitată asupra sistemelor de azil ale statelor membre, Uniunea a recunoscut necesitatea de a consolida aplicarea dispozițiilor referitoare la țările de origine sigure prevăzute în Directiva 2013/32/UE, în calitate de instrument esențial pentru facilitarea prelucrării rapide a cererilor care sunt probabil nefondate. În mod concret, în concluziile sale din 25 și 26 iunie 2015, Consiliul European a făcut trimitere, în legătură cu necesitatea de a accelera tratarea cererilor de azil, la intenția Comisiei, enunțată în Comunicarea acesteia referitoare la o agendă europeană privind migrația⁸, de a consolida dispozițiile respective, inclusiv posibilitatea constituirii unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure. Mai mult, în concluziile sale din 20 iulie 2015 privind țările de origine sigure, Consiliul Justiție și Afaceri Interne a salutat intenția Comisiei de a consolida dispozițiile Directivei 2013/32/UE referitoare la țările de origine sigure, inclusiv posibilitatea constituirii unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure.
- (4) O listă comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure ar trebui să fie constituită pe baza criteriilor comune stabilite în Directiva 2013/32/UE, deoarece va facilita utilizarea de către toate statele membre a procedurilor legate de aplicarea conceptului de țară de origine sigură, sporind astfel eficiența globală a sistemelor de azil ale acestora în ceea ce privește cererile de protecție internațională care sunt probabil nefondate. Constituirea unei liste comune la nivelul UE va permite, de asemenea, soluționarea unora dintre divergențele existente între listele naționale ale țărilor de origine sigure întocmite de statele membre, din cauza cărora solicitanții de protecție internațională care provin din aceleași țări terțe nu sunt întotdeauna supuși acelorași proceduri în statele membre. Deși statele membre ar trebui să păstreze dreptul de a aplica sau de a introduce dispoziții legislative care să le permită desemnarea la nivel național a altor țări terțe decât cele care figurează pe lista comună la nivelul UE drept țări de origine sigure, constituirea unei astfel de liste comune va asigura faptul că acest concept este aplicat de toate statele membre în mod uniform în raport cu solicitanții ale căror țări de origine se află pe această listă. Se va facilita astfel convergența în ceea ce privește aplicarea procedurilor și, totodată, se vor descuraja deplasările secundare ale solicitanților de protecție internațională. În acest context, posibilitatea de a adopta în viitor măsuri de armonizare suplimentare, care ar putea duce la eliminarea necesității existenței unor liste naționale ale țărilor de origine sigure, ar trebui luată în considerare după o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, pe baza unui raport care urmează să fie prezentat de Comisie.
- (5) Dispozițiile Directivei 2013/32/UE referitoare la aplicarea conceptului de țară de origine sigură ar trebui să fie aplicabile în raport cu țările terțe care se află pe lista comună la nivelul UE stabilită prin prezentul regulament. Acest lucru înseamnă în special că împrejurarea că o țară terță este inclusă în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective și, prin urmare, nu exclude necesitatea de a efectua o examinare individuală corespunzătoare a cererii de protecție internațională. În plus, ar trebui reamintit faptul că, atunci când un solicitant arată că există motive serioase

⁸

COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

pentru ca țara să nu fie considerată sigură în situația sa personală, desemnarea respectivei țări drept țară sigură nu mai poate fi considerată pertinentă în ceea ce îl privește.

- (6) Comisia ar trebui să reexamineze periodic situația din țările terțe care se află pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure. În cazul unei schimbări defavorabile bruște a situației unei țări terțe care figurează pe lista comună la nivelul UE, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește suspendarea prezenței pe lista comună la nivelul UE a țării terțe respective pentru o perioadă de un an în cazul în care consideră, pe baza unei evaluări argumentate, că nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Directiva 2013/32/UE pentru a se considera că o țară terță este o țară de origine sigură. În sensul acestei evaluări argumentate, Comisia ar trebui să ia în considerare o gamă de surse de informații aflate la dispoziția sa, cuprinzând în special rapoartele sale anuale privind progresele înregistrate de țările terțe desemnate drept țări candidate de către Consiliul European, rapoartele periodice din partea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și informațiile comunicate de statele membre, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR), Consiliul Europei și alte organizații internaționale relevante. Comisia ar trebui să fie în măsură să prelungească suspendarea prezenței unei țări terțe pe lista comună la nivelul UE pentru o perioadă de maximum un an în cazul în care a propus o modificare a prezentului regulament în vederea eliminării țării terțe respective de pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (7) În urma concluziilor privind țările de origine sigure formulate de Consiliul Justiție și Afaceri Interne la 20 iulie 2015, în cadrul cărora statele membre au convenit că ar trebui să se acorde prioritate unei evaluări de către toate statele membre a siguranței Balcanilor de Vest, EASO a organizat, la 2 septembrie 2015, o reuniune la nivel de experți cu statele membre, în cadrul căreia s-a ajuns la un consens larg asupra faptului că Albania, Bosnia și Herțegovina, Kosovo⁹, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia ar trebui considerate țări de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE.
- (8) În conformitate cu Directiva 2013/32/UE, o țară este considerată țară de origine sigură în cazul în care, pe baza situației legale, a aplicării legii într-un regim democratic și a situației politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă, în general și consecvent, nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰, la tortură sau la tratamente ori pedepse inumane sau degradante și nici nu există vreo amenințare din

⁹ * Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/99, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

¹⁰ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

motiv de violență nediscriminatorie în situații de conflict armat internațional sau intern.

- (9) Pe baza unei game de surse de informație, cuprinzând în special raportări periodice din partea SEAE și informații comunicate de statele membre, EASO, ICNUR, Consiliul European și alte organizații internaționale relevante, se consideră că o serie de țări terțe se califică drept țări de origine sigure.
- (10) În ceea ce privește Albania, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în patru din cele 150 de cazuri în care a fost sesizată. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 7,8 % (1 040) din cererile de azil depuse de cetățeni din Albania erau întemeiate. Cel puțin opt state membre au desemnat Albania drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Albania drept țară candidată. La momentul respectiv s-a considerat că Albania îndeplinea criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 referitoare la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților, iar Albania va trebui să continue să îndeplinească aceste criterii pentru a deveni membru, în conformitate cu recomandările formulate în Raportul anual privind progresele înregistrate.
- (11) În ceea ce privește Bosnia și Herțegovina, Constituția stabilește baza pentru partajarea competențelor între popoarele constitutive ale țării. Temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în cinci din cele 1 196 de cereri. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 4,6 % (330) din cererile de azil depuse de cetățeni din Bosnia și Herțegovina erau întemeiate. Cel puțin nouă state membre au desemnat Bosnia și Herțegovina drept țară de origine sigură.
- (12) În ceea ce privește fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în șase din cele 502 cereri. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 0,9 % (70) din cererile de azil depuse de cetățeni din fosta Republică iugoslavă a Macedoniei erau întemeiate. Cel puțin șapte state membre au desemnat fosta Republică iugoslavă a Macedoniei drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei drept țară candidată. La momentul respectiv s-a considerat că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei îndeplinea criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 referitoare la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților, iar fosta Republică iugoslavă a Macedoniei va trebui să continue să îndeplinească aceste criterii

pentru a deveni membru, în conformitate cu recomandările formulate în Raportul anual privind progresele înregistrate.

- (13) În ceea ce privește Kosovo*, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării. Neaderarea Kosovo* la instrumentele internaționale relevante în domeniul drepturilor omului, cum ar fi Convenția europeană a drepturilor omului, este rezultatul lipsei de consens internațional în ceea ce privește calitatea sa de stat suveran. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 6,3 % (830) din cererile de azil depuse de cetățeni din Kosovo* erau întemeiate. Cel puțin șase state membre au desemnat Kosovo* drept țară de origine sigură.
- (14) În ceea ce privește Muntenegru, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în una din cele 447 de cereri. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 3,0 % (40) din cererile de azil depuse de cetățeni din Muntenegru erau întemeiate. Cel puțin nouă state membre au desemnat Muntenegru drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Muntenegru drept țară candidată și au fost deschise negocieri. La momentul respectiv s-a considerat că Muntenegru îndeplinea criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 referitoare la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților, iar Muntenegru va trebui să continue să îndeplinească aceste criterii pentru a deveni membru, în conformitate cu recomandările formulate în Raportul anual privind progresele înregistrate.
- (15) În ceea ce privește Serbia, Constituția prevede pentru minorități baza pentru autoguvernare în domeniile educației, utilizării limbii, informației și culturii. Temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului. În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în 16 din cele 11 490 de cereri. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 1,8 % (400) din cererile de azil depuse de cetățeni din Serbia erau întemeiate. Cel puțin nouă state membre au desemnat Serbia drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Serbia drept țară candidată și au fost deschise negocieri. La momentul respectiv s-a considerat că Serbia îndeplinea criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 referitoare la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților, iar Serbia va trebui să continue să îndeplinească aceste criterii pentru a deveni membru, în conformitate cu recomandările formulate în Raportul anual privind progresele înregistrate.
- (16) În ceea ce privește Turcia, temeiul juridic pentru protecția împotriva persecuției și a relelor tratamente este reprezentat în mod corespunzător de legislația materială și procedurală privind drepturile omului și combaterea discriminării, inclusiv de aderarea acestei țări la toate principalele tratate internaționale în domeniul drepturilor omului.

În 2014, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcări în 94 din cele 2 899 de cereri. Nu există niciun indiciu cu privire la incidente legate de returnarea propriilor cetățeni. În 2014, statele membre au considerat că 23,1 % (310) din cererile de azil depuse de cetățeni din Turcia erau întemeiate. Un stat membru a desemnat Turcia drept țară de origine sigură. Consiliul European a desemnat Turcia drept țară candidată și au fost deschise negocieri. La momentul respectiv s-a considerat că Turcia îndeplinea criteriile stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 21-22 iunie 1993 referitoare la stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților, iar Turcia va trebui să continue să îndeplinească aceste criterii pentru a deveni membru, în conformitate cu recomandările formulate în Raportul anual privind progresele înregistrate.

- (17) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (18) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă.
- (19) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre respective și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]

SAU

[În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, statele membre respective nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale.]

SAU

[În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.]

În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]

SAU

[În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.

În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.]

- (20) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament constituie o listă comună la nivelul UE a țărilor terțe care sunt considerate țări de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE.

Articolul 2

Lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure

1. Țările terțe incluse în lista din anexa I la prezentul regulament sunt țări de origine sigure.
2. Comisia reexaminează periodic situația din țările terțe incluse în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure, pe baza unei game de surse de informație, cuprinzând în special raportări periodice din partea SEAE și informații comunicate de statele membre, EASO, ICNUR, Consiliul Europei și alte organizații internaționale relevante.
3. Orice modificare a listei comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure se adoptă în conformitate cu procedura legislativă ordinară.
4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 3 pentru a suspenda prezența unei țări terțe pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure.

Articolul 3

Eliminarea unei țări terțe de pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure în cazul unei schimbări bruște a situației

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. În cazul unei schimbări bruște a situației unei țări terțe care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure, Comisia efectuează o evaluare argumentată a îndeplinirii de către țara respectivă a condițiilor prevăzute în anexa I la Directiva 2013/32/UE și, în cazul în care aceste condiții nu mai sunt îndeplinite, adoptă, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, o decizie de suspendare a prezenței țării terțe respective pe lista comună la nivelul UE pentru o perioadă de un an.
3. În cazul în care Comisia a propus o modificare a prezentului regulament în vederea eliminării unei țări terțe de pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure, aceasta poate, pe baza unei evaluări argumentate în conformitate cu alineatul (2), să prelungească valabilitatea deciziei delegate adoptate în temeiul alineatului (2) pentru o perioadă de maximum un an.
4. Competența de a adopta acte delegate menționată la prezentul articol este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

5. Delegarea de competențe menționată la prezentul articol poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

6. De îndată ce adoptă un act delegat în conformitate cu prezentul articol, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

7. Un act delegat adoptat în temeiul prezentului articol intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de o lună de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții.

Articolul 4

Modificări ale Directivei 2013/32/UE

Directiva 2013/32/UE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 36, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. O țară terță care este desemnată prin legislația națională drept țară de origine sigură în conformitate cu prezenta directivă sau care figurează pe lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure instituită prin Regulamentul (UE) nr. XXXX/2015 al Parlamentului European și al Consiliului* [prezentul regulament] poate fi considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, după o examinare individuală a cererii, numai dacă:

(a) acesta este resortisant al țării respective sau

(b) acesta este un apatrid și anterior a avut reședința obișnuită în țara respectivă

și nu a prezentat motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată țară de origine sigură în situația sa personală, ținând cont de condițiile pe care trebuie să la îndeplinească pentru a fi beneficiar de protecție internațională în conformitate cu Directiva 2011/95/UE.”

(2) La articolul 37, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre pot menține sau adopta dispoziții legislative care permit, în conformitate cu anexa I, desemnarea la nivel național a altor țări de origine sigure decât cele incluse în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure constituită prin Regulamentul (UE) nr. XXXX/2015 [prezentul regulament], în scopul examinării cererilor de protecție internațională”.

(3) În anexa I, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Desemnarea țărilor de origine sigure în sensul articolului 36 și al articolului 37 alineatul (1)”.

* Regulamentul (UE) nr. XXXX/2015 al Parlamentului European și al Consiliului din [data] de constituire a unei liste comune la nivelul UE a țărilor de origine sigure în sensul Directivei 2013/32/UE, precum și de modificare a Directivei 2013/32/UE.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*